

[Helge Madsen.]

som omfattes af saneringen. Der mangler et par stykker i det område, som magistraten ønsker saneringen udvidet med, men som den højtærede minister ikke har ment at kunne gå med til. At rentesatsen for udlånene er sat til almindelig obligationsrente, er også en fordel i vore øjne ligesom den skattefrihed for ejendomme, der indrømmes.

Men i „det lille forslag“, som ministeren kalder det for, tales der om, at man ønsker ved denne begrænsede sanering at indvinde erfaringer for det videre nødvendige saneringsarbejde. Man kunne måske her spørge, om ikke der er høstet erfaringer med det, man foretog i 1941. Der kunne være anledning til i det kommende udvalg at få oplyst, hvad saneringen har kostet kommunen. I fremsættelsestalen nævnes de 33 mill. kr., det har kostet at sanere den ene trediedel. Her vil jeg gerne have oplyst, hvad kommunen har givet ved køb eller ekspropriation af grundene i sin tid. Hvad har kommunen fået for de solgte grunde, og har der eventuelt i de forløbne år fundet en værdistigning sted på de solgte grunde, og i så fald, hvor meget drejer det sig om? Ministeren nævnte også, at kommunen har lovet at sælge de grunde, der nu skal saneres, på visse betingelser. Det kunne være af interesse at få at vide, hvilke priser man har lovet at ville sælge til. Kort sagt, kan det oplyses i udvalget, hvordan det tab på 33 mill. kr. for den trediedel af saneringen, som er gennemført, fremkommer? Vi er betænkelige ved at være med til en lovgivning, som betyder, at det offentlige bærer tabene, medens gevinsten går i private lommer.

I denne forbindelse vil jeg pege på eventuelle andre muligheder med hensyn til sanering. Jeg vil pege på den økonomiske betydning, som en grundskyldslovgivning vil få i retning af den bedst mulige udnyttelse af såvel disse grunde som af grundene andre steder i byen, hvor bebyggelsen heller ikke er, som den burde være. Nu ved vi, at grundskyldskommissionen nærmer sig afslutningen på sit arbejde, måske den kan blive færdig i denne sommer; men så skal der dog først udarbejdes lovforslag, som skal fremsættes her. Jeg vil gerne have undersøgt, om man ikke allerede nu kan sælge disse grunde på grundskyldsvilkår.

Der tales i magistratens skrivelse om en udvidelse af saneringen til at omfatte arealer imellem Sølvgade og Klerkegade. Den højtærede minister har ikke taget denne udvidelse med i sit lovforslag og begrundet det med, at der ikke er udarbejdet nogen bebyggelsesplan for dette areal, og det er også et minus. Jeg vil gerne have oplyst, om det drejer sig om arealet til Kronprinsessegade; det er vel ikke længere, man ønsker at gå?

Andre ordførere har nævnt andre saneringsområder, og der kunne måske også i denne forbindelse være tale om andre saneringsmetoder, som eventuelt kunne gøre den tiltrængte sanering billigere. En grundskyldslovgivning ville være med til at tvinge udviklingen henimod den selv-sanering eller privatsanering, som det ærede medlem hr. Rager nævnte nogle eksempler på. Erstatningsboligerne til de „udsanerede“ er, som jeg har sagt, et større problem i dag end i 1939. Der nævnes i fremsættelsestalen en bebyggelse i Husum. Jeg ville ønske, man ville overveje at supplere dette med boliger i kvarteret. Naturligvis kan man ikke flytte ind straks, for der skal tid til at bygge husene, men jeg tænker på, at hjemstavnfølelsen for os københavnerne ikke er knyttet til byen som helhed, men til kvarteret, ja, til de enkelte gader.

Saneringen er af begrænset omfang, idét der skal indvindes erfaringer, men alligevel vil jeg henstille, at man også nøje undersøger de spørgsmål, jeg her har rejst. Selvom vi vil tro, at der skal mere gennemgribende reformer til for helt at løse saneringsproblemerne her i hovedstaden og ude i købstæderne, er vi villige til at deltage i en udvalgsbehandling, hvis resultater vil være afgørende for vor endelige stilling til lovforslaget.

Alfred Jensen: Når man stilles overfor et lovforslag som det foreliggende, er det naturligt, at man også har opmærksomheden henvendt på bolignøden. Ministeren kom da også i sin fremsættelsestale ind på boligsituationen og boligbyggeriet. Han mente, at selvom der er et stort boligbyggeri i gang, ville det alligevel tage lang tid, inden bolignøden var overvundet. Det er såre rigtigt, det er vel overhovedet et spørgsmål, om vi haler ind på bolignøden. Jeg er fuldstændig klar over, at ministeren har den opfattelse, at det sker. Nogle tal, som jeg